Σκοτεινές δυνάμεις τῶν παρασκηνίων

Κατάσκοποι καὶ ὑπερκατάσκοποι

Ἰσχυρότεροι καὶ ἀπό τήν περιβόητη C.I.A.

84ον

Ὁ Τζῶρτζ ἐπέστρεψε στὴ Σαϊγκὸν καὶ ἐπεδόθη σὲ μιὰ σειρὰ κρυφῶν μπίζνες. Ἀγόραζε καὶ πουλοῦσε ἀμερικανικὰ ἐμπορεύματα στὴ μαύρη ἀγορά. Τὰ κέρδη του ἀπὸ τὶς μυστικὲς ἐκεῖνες ἀγοραπωλησίες ἦταν τουλάχιστον διπλά.

Ἀγόραζε μὲ τιμὲς χονδρικοῦ ἐμπορίου καὶ πουλοῦσε μὲ σημαντικὴ ὑπὲρ αὐτοῦ διαφορὰ σὲ διαμέσους, ἐξασφαλίζοντας ἕνα ποσοστὸ στὰ κέρδη του ἀπὸ τὴν μεταπώλησι στὸ λιανικὸ ἐμπόριο.

Χάρις σὲ δωροδοκίες, τὰ κατά φερε πολλὲς φορὲς νὰ παραλαβαίνη τὸ ἐμπόρευμα στὶς προκυμαίες, μόλις εἶχε ξεφορτωθῆ. Ἐπρόκειτο γιὰ διάφορα εἴδη τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας πρὸς τὸ Νότιο Βιετνάμ. Σπανίως τὰ εἴδη αὐτὰ ἔφταναν ἀπὸ προορισμό τους, ποὺ ἦταν ἡ ἀνακούφισις τῶν λαϊκῶν τάξεων. Τὰ κατεβρό χθιζαν ἐν τῷ μεταξύ, διάφοροι μεγαλέσχημοι καὶ διεφθαρμένοι, μέχρι μυελοῦ ὀστέων ὑπάλληλοι ποὺ εἶχαν «ἀλισβερίσι» μὲ τὸν Τζῶρτζ.

Καταντᾶ ἀπίστευτο πῶς ὁ Τζῶρτζ κατώρθωσε νὰ παρατείνη ἐπὶ μακρὸν τὴν ἐπικερδῆ καὶ αἰσχροκερδῆ ζωὴ τοῦ μυστικοῦ πράκτορος τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τοῦ καταχραστοῦ τῆς βοηθείας τους, πρὸς τὸ ἐμπόλεμο Νότιο Βιετνάμ. Οἱ ἀμερικανικὲς ὑπηρεσίες πληροφοριῶν τὸ ἔχουν ὅ μως, παρμένο ἀπόφασι πὼς οἱ διάφοροι Τζῶρτζ ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὶς χῶρες ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρουν, δὲν εἶναι ἄγγοι ἄγγελοι. Ὅσο τὰ καθάρματά αὐ τὰ τὶς ἐξυπηρετοῦν καὶ τοὺς εἶ ναι ἐπομένως χρήσιμα, κάνουν πὼς κλείνουν τὰ μάτια κι' ἀφήνουν τοὺς Τζῶρτζ καὶ τὸ συγάφι τους ἀγενόχλητους.

Κι' ὅταν ἀκόμη ἀποφασίσουν νὰ κάνουν μιὰ ἔρευνα καὶ ἕνα ἔλεγχο γιὰ τοὺς μυστικοὺς τους πράκτορες, δὲν τὸ κάνουν γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν τὴν τιμιότητά τους. Τὰ μόνα ποὺ τὶς ἐνδιαφέρει εἶναι ἂν οἱ πράκτορες αὐτοὶ κάνουν καλὰ τὴν δουλειὰ τους, ἂν φροντίζουν νὰ ἔχουν ἀσφαλεῖς πηγὲς πληροφοριῶν.

Η ΩΡΑΙΑ ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΑ

Ἐπομένως ἐξηγεῖται πῶς ὁ ἀετονύχης Τζῶρτζ τῆς Σαϊγκάν, τὰ κατάφερε τόσο καιρὸ νὰ ἐπιδίδεται στὶς ἀκάθαρτες μπίζνες του. Ἄλλωστε δὲν ὑπῆρχε ὄχι μιὰ μιὰ ἀπόδειξις, ἀλλ' οὔτε κἂν ἁπλῆ ἔνδειξις, πὼς κατεχράστο τὰ ποσά, ποὺ τοῦ ἐνεπιστεύε το τὸ «ἐμπιστευτικὸ ταμεῖο» τῶν μυστικῶν κονδυλίων.

Ὁ Τζῶρτζ διαχειρίζετο αὐτὰ τὰ ποσὰ ἐγ λευκῷ, ἀλλ' αὐτὸς γιὰ νὰ εἶναι, ὅπως ἔλεγαν ἐν τά ξει, ὑπέβαλλε κάθε τόσο στὴν προϊσταμένη του ἀρχὴ ἀποδείξεις μὲ τὴν ὑπογραφὴ διαφόρων συνεργατῶν του, στοὺς ὁποίους ὑποτίθεται ὅτι εἶχε διανείμει τὰ ποσὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Οἱ προϊστάμενοί του ἠρκοῦντο στὶς ὑπογραφές, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀναρωτοῦν νὰ ἐλέγξουν μὴ τυχὸν καὶ στὴ διανομὴ τῶν κονδυλίων ὁ Τζῶρτζ εὐλογοῦσε πρὸ παντὸς τὰ γένεια του. Τὶ ἐνδιέφερε τοὺς προϊσταμένους του ἂν αὐτὸς κρατοῦσε τὴν μερίδα τοῦ λέοντος καὶ οἱ συνεργάται του — ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰθαγενεῖς τοῦ Νοτίου Βιετνάμ —ὑπέγραφαν γιὰ τὰ μισόχουλα ποὺ τοὺς ἔδινε; Μιὰ καὶ ὑπέγραφαν πὼς εἶχαν εἰσπράξει ὁλόκληρο τὸ σημειωμένο ποσό, ὁ Τζῶρτζ ἦταν ἐν τάξει. Οἱ προϊστάμενοί του τοῦ ἔλεγαν «ὀκέϊ» — τὸν θεωροῦσαν ἔγκυ τζέντλεμαν καὶ τοῦ ἄνοιγαν... γέες πιστώσεις.

Δὲν ἐγγνᾶθη καὶ κατὰ πᾶσα πιθανότητα δὲν πρόκειται νὰ γνωσθῆ ποτέ, τί ἀκοιβῶς ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε ἐπὶ τέλους τὴν D.I.A. ν' ἀνοίξη τὰ μάτια της καὶ νὰ κλείση... τὴν μύτη της μπροστὰ στὸν ὀχετὸ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Τζῶρτζ.

Τὸ μόνο ποὺ ξέρουμε, εἶναι ὅ τι μίαν ὡραίαν πρωΐαν ὁ Τζῶρτζ συνελήφθη μαζὶ μὲ μιὰ ὄμορφη Βιετναμέζα. Ἴσως ἡ γυναίκα αὐτὴ ν' ἀπέτυχε σὲ κάποιη ὑποπτη ἀπατεωνιά, ποὺ τῆς εἶχε ἀ ναθέσει ὁ Τζῶρτζ, καὶ νὰ ἔπεσε στὴν παγίδα, ποὺ τῆς εἶχε στήσει ἡ D.I.A. Ἴσως, γιὰ λόγους οἰκονομικῆς ἢ ἐρωτικῆς ἀντιζήλιας, ν' ἀπεφάσισε ν' ἀνοίξη τὸ στόμα της καὶ νὰ βγάλη στὴ φόρα διάφορα μυστικὰ τοῦ Τζῶρτζ, ποὺ ἦταν ταυτοχρόνως καὶ πάτρων καὶ ἐραστής της. Ὅλα αὐτά, ὅμως, εἶναι ὑποθέσεις, τίποτα δὲν εἶναι βέβαιον. Τὸ μόνο σίγουρο εἶναι ὅτι μίαν ὡραίαν πρωΐαν ἡ ὡραία Βιετναμέζα κι' ὁ κ. Τζῶρτζ, συνελήφθησαν.

Ἐναντίον τοῦ ζεύγους δὲν διετυπώθη καμμιὰ συγκεκριμένη κατηγορία, ποὺ νὰ ἔχη σχέσι μὲ τὴν ἐθνικὴ ἀσφάλεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀγνοεῖται τί ρόλο ἔπαιξε αὐτὴ ἡ γυναίκα. Τὸ βέβαιον πάντως εἶναι ὅτι ὁ Τζῶρτζ δὲν τὴν ἐπῆρε μαζί του, ὅταν ἀφοῦ ἐθησαύρισε, ἄφησε τὰ Βιτνὰμ καὶ πάμπλουτος, πῆγε νὰ ἐγκατασταθῆ στὴν Ἀργεντινή. Δὲν εἶχε πιὰ ἀνάγκη κανένα. Εἶχε κάνει τὴ μπάζα του.

Κι' ἄλλοι ξένοι πράκτορες ἀμείφθησαν μὲ τὰ μυστικὰ κονδύλια κι' ἄλλοι καταχράστηκαν ποσὰ τοῦ «ἐμπιστευτικοῦ ταμείου», κανένας ὅμως δὲν ἔφτασε στὴν περιωπὴ τῆς ἐπιτηδειότητος τοῦ Τζῶρτζ. Κάποιος μυστικὸς πράκτωρ τὰ κατάφερε νὰ οἰκειοποιηθῆ ἕνα ἀρκετὰ σημαντικὸ ποσὸ δολλαρίων, μὲ τὸ ὁποῖο ἀγόρασε ἀργότερα ἕνα κακόφημο οἶκο στὴ Νεάπολη τῆς Ἰταλίας. Ἕνας ἄλλος, νεώτερος, χρησιμοποίησε τὰ ποσὰ ποὺ εἶχε καταχρασθῆ, γιὰ νὰ σπουδάση — γιὰ τὴν εἰρωνία τοῦ πράγματος — νομικὰ στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Μπέλφαστ τῆς Ἰρλανδίας. Καὶ μιὰ περικαλλὴς κατάσκοπος, ποὺ εἶχε χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ D.I.A. κατώρθωσε μὲ τὶς «οἰκονομίες» της ν' ἀνοίξη ἕνα ἰνστιτοῦτο κομμωτικῆς στὴ Λυὼν τῆς Γαλλίας. Ὅλοι ὅμως αὐτοὶ οἱ κατάσκοποι καὶ ἐπιχειρηματίες ὡχριοῦν μπροστὰ στὸ Τζῶρτζ. Οὔτε στὸν ὕπνο τους δὲν εἶχαν ποτὲ τὶς καταθέσεις ποὺ εἶχε ὁ Τζῶρτζ στὶς τράπεζες τῆς Ἑλβετίας καὶ τὶς φυτεῖες ποὺ ἀγόρασε στὴν Ἀργεντινή.

Ψιλικατζῆδες καταντοῦν μπροστά του ὅλοι αὐτοί. Οἱ ἐπενδύσεις τους δὲν ὑπερβαίνουν κατὰ μέσον ὅρον γιὰ τὸν καθένα τους 10.000 δολλάρια. Τέτοια ποσὰ δὲν ἔφταναν στὸν Τζῶρτζ οὔτε γιὰ ταγάρα ἢ μᾶλλον ποῦρα, γιατὶ μόνο ποῦρα καπνίζει ἀπὸ τότε ποὺ ἐγκατεγάθηκε στὴν Ἀργεντινή.

Οἱ ἀμερικανικὲς ὑπηρεσίες πληροφοριῶν, ὅπως ἀναφέραμε δὲν πολυκοτίζονται γιὰ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ καὶ τὶς ἐπιχειρήσεις τῶν μυστικῶν πρακτόρων τους. Συνέβη, ὅμως κάποτε, ἐντελῶς κατ' ἐξαίρεσι, γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορὰ τρεῖς Ἀμερικανοὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου ἐθνικῆς ἀμύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ κατηγορηθοῦν ἐπὶ ὑπεξαιρέσει διαφόρων ποσῶν τοῦ «ἐμπιστευτικοῦ ταμείου».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ «ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ»

Ἡ ἐξαγωγὴ τεχνολογίας

Οἱ Ἰάπωνες τεχνικοὶ ἐφαρμόζουν στὴν πρακτικὴ ἐκεῖνα ποὺ ἀνακαλύπτουν θεωρητικῶς οἱ Ἀμερικανοὶ ἐρευνητὲς

ΔΙΛΗΜΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἡ Εὐρώπη κατέχεται ἀπὸ πλέγματα ἐπιστημονικῆς μισονεκτικότητας ἀπέναντι στὴν ἀμερικανικὴ ἐπιστήμη. Τὸ φαινόμενο εἶναι τελείως καινούργιο, ἄρχισε νὰ παρουσιάζεται τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ θεωρεῖται χαρακτηριστικὸ τῶν καιρῶν, γιατὶ ἀνατρέπει ὅλα ὅσα πίστευαν ὡς πολὺ πρόσφατα οἱ Εὐρωπαῖοι γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς.

Βαθειὰ ριζωμένη πεποίθηση τῶν Εὐρωπαίων ἦταν ὅτι ἡ κουλτούρα, ἡ ἐπιστήμη, ἡ ἔρευνα, ἡ θεωρία, ἀνῆκαν στὴ γηραιὰ ἤπειρο, καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ξερριζωθεῖ ἀπὸ τὰ χώματα ὅπου εἶχε ριζώσει ἐπὶ αἰῶνες. Ἡ Ἀμερική, αὐτὸς ὁ «Νέος Κόσμος» ἦταν ἡ περιοχὴ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος, τῆς ἐφαρμογῆς. Ἡ Εὐρώπη ἦταν ὁ ἐγκέφαλος, ἡ Ἀμερικὴ ἦταν ἡ δεξιότητα στὴν ἀξιοποίηση τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης.

Τὰ γεγονότα ἐπιβεβαίωναν τὶς εὐρωπαϊκὲς πεποιθήσεις. Προπολεμικά, ἡ Γερμανία βρισκόταν πρώτη στὸν πίνακα τῶν βραβείων Νόμπελ καὶ τὸ Παρίσι κρατοῦσε σταθερὰ τὰ πρωτεῖα στὴν τέχνη. Ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἤρθε νὰ ἀνατρέψει αὐτὴ τὴν εἰκόνα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀλλοιώσει τὴν οὐσία της. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ναζισμοῦ στόμωσε τὴ γερμανικὴ θεωρητικὴ σκέψη, ἐνῶ τὸ κῦμα τῶν φυγάδων ἔφερνε πέρα ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ τοῦ Ἀϊνστάϊν. Τὰ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια, τὰ ἀμερικανικὰ κέντρα ἐρευνῶν ἔγιναν τὰ καταφύγια τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης. Μὲ τὴ λήξη τοῦ πολέμου, ἡ Ἀμερικὴ υἱοθέτησε μιὰ πολιτικὴ «εἰσαγωγῆς ἐγκεφάλων» ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ποὺ συνεχίσθηκε ἐπὶ ἀρκετὰ χρόνια.

Ἔτσι, ὅταν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἄρχισαν νὰ σαρώνουν τὰ βραβεῖα Νόμπελ, οἱ Εὐρωπαῖοι μποροῦσαν ἀκόμη νὰ ὑποστηρίζουν καὶ ὄχι ἄδικα πὼς οἱ ἐγκέφαλοι ποὺ μεταφυτεύτηκαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπη γονιμοποίησαν τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς Ἀμερικῆς. Πραγματικά, δὲν ἦταν τυχαῖο ὅτι ἐνῶ στὴ δεκαετία τοῦ 1920 ἡ Ἀμερικὴ εἶχε τὸ μικρότερο σὲ σχέση μὲ τὸν πληθυσμὸ της ποσοστὸ βραβείων Νόμπελ καὶ ἡ Γερμανία τὸ μεγαλύτερο, στὴ δεκαετία τοῦ '40 τὰ ποσοστὰ ἔχουν ἐξισωθεῖ καὶ στὴ δεκαετία τοῦ '50 ἡ Ἀμερικὴ ἔχει φτάσει τὴ Βρεταννία, ἐνῶ τὸ ποσοστὸ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας μειώθηκε στὸ μισό. Στὸ ἴδιο διάστημα τὰ Νόμπελ τῆς Γαλλίας, ποὺ ἦταν στὴ δεκαετία τοῦ 20 διπλάσια περίπου ἀπὸ τὰ ἀμερικανικά, μειώθηκαν σταθερὰ ὥσπου ἐξαφανίστηκαν τελείως στὴ δεκαετία τοῦ '70, ἐνῶ ἡ Ἑλβετία, ἄλλο καταφύγιο γιὰ τὴ διωκόμενη ἀπὸ τὸ φασισμὸ ἐπιστήμη, γνώρισε μιὰ ἰλιγγιώδη πορεία στὶς δύο δεκαετίες τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ πολέμου καὶ διατήρησε ὑψηλὰ ποσοστὰ καὶ στὶς ἑπόμενες δεκαετίες.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἄρχισε νὰ ἀνησυχεῖ τοὺς εὐρωπαίους ἐπιστημονικοὺς κύκλους εἶναι ἡ πορεία τῶν δύο τελευταίων δεκαετιῶν. Τὸ 1960—70 ἡ Ἀμερικὴ κατεῖχε τὴ δεύτερη, μετὰ τὴ Βρεταννία θέση, πάντα σὲ σχέση μὲ τὸν πληθυσμό, καὶ στὴ δεκαετία τοῦ 70 παρουσίασε σημαντικὴ αὔξηση, πλησιάζοντας τὴ βρεταννικὴ ἀναλογία. Τώρα, ὅμως πολὺ δύσκολα ἡ Εὐρώπη μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθεῖ, ὅτι οἱ δικοί της ἐγκέφαλοι κρατοῦν ψηλὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Κι' ἔτσι, ἡ γηραιὰ ἤπειρος βρίσκεται στὴν ἀνάγκη νὰ παραδεχθεῖ πὼς ἡ ἔρευνα ἀπέκτησε καινούργια πατρίδα, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ ἔφυγε ὁριστικὰ τὸ χῶρο, ὅπου αἰῶνες ἀναπτυσσόταν.

ΧΑΝΕΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ παράδοξο εἶναι ὡστόσο, ὅτι, ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ αὐτὴ ὑπεραγάπτυξη ἀνησυχοῦν περισσότερο οἱ ἴδιοι οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι βλέπουν μὲ φόβο ὅτι οἱ ὅροι ἔχουν ἀντιστραφεῖ: ἡ μὲν ἔρευνα γίνεται στὴ χώρα τους, στὰ ἀμερικανικὰ ἐρευνητικὰ ἐργαστήρια, ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογὴ γίνεται ἀλλοῦ: στὴν Ἰαπωνία ἢ στὴ Δυτικὴ Γερμανία, σὲ χῶρες ποὺ δὲν εἶχαν ποτὲ ἄξιολογη ἔρευνα — ὅπως ἡ Ἰαπωνία ποὺ ἀπέκτησε τρία μόνο βραβεῖα Νόμπελ σ' ὅλη τὴν ἱστορία της — ἢ σὲ χῶρες ἀπ' ὅπου ἔφυγε ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καὶ χάθηκε ἡ θεωρητικὴ σκέψη — ὅπως ἡ Γερμανία. Τὸ «πρακτικὸ πνεῦμα», ποὺ ἦταν τὸ καύχημα τῶν Ἀμερικανῶν, μετανάστευσε ἀπὸ τὴ χώρα τους, στὸ βαθμὸ ποὺ ἀναπτυσσόταν ὑπέρμετρα ἡ ἔρευνα.

Φυσικά, οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν πάντα τὴ δυνατότητα νὰ κατηγορεῖν τὴν Ἰαπωνία, ὅτι ξέρει νὰ «κλέβει» τὰ ἀμερικανικὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα καὶ νὰ τὰ μετουσιώνει σὲ φθηνὴ καὶ ἀνταγωνιστικὴ μαζικὴ παραγωγή, ἀλλὰ αὐτὲς οἱ ἑρμηνεῖες δὲν ἀλλάζουν τὴν πραγματικότητα: Τὸ ἰαπωνικὸ «πρακτικὸ πνεῦμα» ξεπερνάει σήμερα τὸ ἀμερικανικό. Τὸ πρόβλημα ἑπομένως, ποὺ τίθεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀντιστροφὴ τῶν ὅρων ἔχει τὴ μορφὴ διλήμματος: νὰ συνεχίσει ἡ Ἀμερικὴ τὴν παραγωγὴ ὑπερεπιστημόνων, ποὺ νὰ μποροῦν νὰ σαρώνουν τὰ Νόμπελ, ἢ νὰ στραφεῖ ἐκεῖ ὅπου εἶναι μόνιμα στραμμένη ἡ Ἰαπωνία, στὴν παραγωγὴ πολλῶν καλῶν ἐπιστημόνων καὶ τεχνικῶν, ἱκανῶν νὰ ἀφομοιώνουν τὶς ξένες, ἐπιστημονικὲς καὶ τεχνολογικὲς ἐπιτεύξεις καὶ νὰ τὶς κάνουν «πράξη»;

Τὸ δίλημμα γίνεται σκληρότερο ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ στρέφουν τὸ βλέμμα στὴν παλιά τους μητρόπολη, τὴ Βρεταννία, ἡ ὁποία διατηρεῖ τὴν τιμητικὴ της θέση σὲ Νόμπελ, ἀλλὰ βρίσκεται ὅλο καὶ πιὸ πίσω στὶς πρακτικὲς ἐφαρμογές.

Εἶναι κοινὸ μυστικὸ πλέον ἡ ἱκανότητα ποὺ ἔδειξε ἡ Ἰαπωνία στὸν τομέα τῆς ἠλεκτρονικῆς βιομηχανίας, χωρὶς ἡ ἴδια νὰ ἔχει συμβάλει στὴ σχετική ἔρευνα, ἀλλὰ ἀφομοιώνοντας τὴν ἀμερικανικὴ τεχνολογία καὶ προσαρμόζοντάς της στὶς ἀπαιτήσεις τῆς μαζικῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως. Ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι πολὺ πιὸ σύνθετο, καὶ οἱ δυνατότητες ἐπιλογῆς, τῶν λύσεων πολὺ περιορισμένες.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Μὲ στενὰ οἰκονομικὰ κριτήρια, ἡ ἔρευνα εἶναι ἐξαιρετικὰ πολυδάπανη, χωρὶς νὰ συμβάλει στὴν αὔξηση τῶν ἐξαγωγῶν ἐμπορευμάτων πλατιᾶς καταναλώσεως ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα ποὺ παρέθεσε τελευταία ὁ «Ἐκόνομιστ», οἱ ἐξαγωγὲς ἐμπορευμάτων παραδοσιακῆς τεχνολογίας πέφτουν κατακόρυφα καὶ ἔφτασαν τὸ 1976 σὲ ἐπίπεδα 20% κάτω τῶν ἐπιπέδων τοῦ 1950. Ἀντίθετα, οἱ ἐξαγωγὲς τῶν βιομηχανιῶν τεχνολογικῆς ἐντάσεως σημειώνουν κατακόρυφη ἄνοδο καὶ βρίσκονταν τὸ 1976 περίπου 20% πάνω ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες ἐξαγωγὲς τοῦ 1950.

Ὅπως ὅλοι πιὰ σήμερα γνωρίζουν, ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία στὶς μέρες μας δὲν εἶναι οἱ ἐξαγωγὲς ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ ἡ ἐξαγωγὴ ὑψηλῆς τεχνολογίας. Χάρη σ' αὐτὴν μπορεῖ σήμερα μία μεγάλη δύναμη νὰ ἐλέγχει πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ μεγάλες περιοχὲς τοῦ κόσμου. Συνεπῶς, μὲ τὴν ἐξαγωγὴ προϊόντων ὑψηλῆς καὶ πρωτοπορειακῆς τεχνολογίας, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες μποροῦν νὰ ἔχουν τὴ βεβαιότητα ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ παίζουν τὸ ρόλο τους τῆς ὑπερδυνάμεως στὴν περίοδο τῆς νέας τεχνολογικῆς ἐπαναστάσεως, στὴν ὁποία μπῆκε ἤδη ὁ κόσμος.

Ἀλλὰ ἡ ἐξαγωγὴ ὑψηλῆς τεχνολογίας, δὲν ἔχει τὰ ἄμεσα οἰκονομικὰ ὀφέλη ποὺ ἔχει ἡ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων πλατιᾶς καταναλώσεως. Μὲ ἄλλα λόγια, δὲν μειώνουν τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἐνῶ τὰ ἰσοζύγια τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἰλιγγιωδῶς ἐνεργητικά. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες φυσικὸ εἶναι νὰ θέλουν νὰ ἐπιτύχουν τὴ «χρυσῆ τομή», δηλαδὴ νὰ τὰ ἔχουν ὅλα. Καὶ τὰ πρωτεῖα στὴν ἐξαγωγὴ ὑψηλῆς τεχνολογίας καὶ τὰ πρωτεῖα στὶς ἐξαγωγὲς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, ὅπως εἶχαν συνηθίσει.

Τὸ γιατὶ ἡ ἐξαγωγὴ προηγμένης τεχνολογίας δὲν ὀφελεῖ τὸ ἐμπορικὸ ἰσοζύγιο, ὀφείλεται σ' ἕνα πολὺ ἁπλὸ λόγο: ἀτὶ σ' αὐτὴν βαραίνει κυρίως ἡ πολεμικὴ τεχνολογία, ἡ ὁποία κατέχει καὶ τὴν κύρια θέση στὸν τομέα τῆς ἔρευνας. Ἐνδεικτικὸ εἶναι, ὅτι στὸ σύγκριτικὸ πίνακα τῶν νέων ἀμερικανικῶν τεχνολογικῶν μεθόδων, ἀποδοτικότερες κατὰ δολλάριο ποὺ δαπανήθηκε στὴν ἔρευνα εἶναι οἱ μέθοδοι ποὺ ἀφοροῦν καταναλωτικὰ εἴδη: πρώτη σὲ ἀπόδοση κατὰ δαπανηθὲν δολλάριο εἶναι ἡ ἔρευνα στὸν τομέα τῆς ὑαλοβιομηχανίας καὶ τῆς ἐπεξεργασίας λίθων καὶ ἄλλων εὐτελῶν ὀρυκτῶν, δεύτερη ἡ ἔρευνα γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῆς ξυλείας τρίτη, ἡ ἔρευνα στὸν τομέα τῆς ὑφαντουργίας καὶ τῆς ἐνδύσεως. Ἡ λιγότερο ἀποδοτική, ἂν μετρηθεῖ μὲ τὰ κριτήρια τῆς ἀποδόσεως κατὰ δαπανηθὲν δολλάριο, εἶναι ἡ ἔρευνα στὸ μεγάλο τομέα τῆς ἀεροναυτικῆς, ὅπου περιλαμβάνεται μεγάλο μέρος τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐξαγωγῆς πολεμικοῦ ὑλικοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες δὲν πάσχουν, ἀσφαλῶς, ἀπὸ ἔλλειψη κεφαλαίων, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ τὸ πρόβλημά τους, περιπλέκεται καθὼς παρεμβαίνουν ἄλλοι, καινοφανεῖς, παράγοντες. Ὅπως εἶναι τὸ πέρασμα τῆς παραγωγῆς προϊόντων καὶ ἐξαρτημάτων ὑψηλῆς τεχνολογίας σὲ μεσαῖες καὶ μικρὲς ἐπιχειρήσεις. Τὰ στοιχεῖα δείχνουν, ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις μὲ ἀριθμὸ ἀπασχολουμένων πάνω ἀπὸ 10 χιλιάδες εἶναι λιγότερο πρόθυμες στὴν ἐφαρμογὴ νέων τεχνολογικῶν μεθόδων καὶ στὴν παραγωγὴ νέων προϊόντων ἀπ' ὅσο οἱ ἐπιχειρήσεις μὲ ἀριθμὸ ἀπασχολουμένων κάτω ἀπὸ 1.000.

Τὸ φαινόμενο δὲν εἶναι ἀγεξήγητο οἱ μεγάλες ἐπιχειρήσεις ἔχουν στραφεῖ τόσο στὴν ἀναζήτηση τοῦ μέγιστου κέρδους ὥστε νὰ διστάζουν νὰ ἀποδοῦν σὲ τεχνολογικὲς «περιπέτειες» ποὺ ἐνδέχεται νὰ μειώσουν γιὰ ἕνα διάστημα τὰ κέρδη τους. Ἀλλὰ συμβαίνει καὶ τὸ ἄλλο, ὅτι σὲ μεγάλες ἐπιχειρήσεις ἀνήκει ἡ πολεμικὴ βιομηχανία, δηλαδὴ ὁ κλάδος τῆς παραγωγῆς ποὺ κατ' ἐξοχὴν συνδέεται μὲ τὶς κρατικὲς παραγγελίες, ποὺ ἔχει τὸ κράτος γιὰ κάλύτερο πελάτη του ἐκεῖ ποὺ οἱ ἐξαγωγὲς του ἀποτελοῦν συνάρτηση τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Π.Α. Οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴ λιγότερο «ἀποδοτική» κατὰ δολλάριο ἔρευνα, ὅπως ἔχουν καὶ τὴν παράλληλη δυνατότητα νὰ ἀδιαφοροῦν σὲ μεγάλο βαθμὸ γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἔρευνας ποὺ ἀφορᾶ τὴν αὔξηση τῆς παραγωγικότητας, τὴ μείωση τοῦ κόστους καὶ τὴ μελέτη τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ὑποδοχίζεται τὸ γενικὸ ἐρευνητικὸ ἐπίπεδο στοὺς τομεῖς ἐκείνους ὅπου οἱ Ἰάπωνες πετυχαίνουν τὰ θεαματικότερα ἀποτελέσματα.

Τέτοιοι εἶναι οἱ παράγοντες ποὺ κάνουν τὸ πρόβλημα τῶν ἐπιλογῶν ἐξαιρετικὰ σύνθετο γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

ΤΑΚΗΣ Ι. ΓΚΙΚΑΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθημερινῶς στὸ ἰατρεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 270 & ΒΟΤΣΗ
ΤΗΛΕΦ. 275-633

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΔΕΧΕΤΑΙ 11—1 καὶ 5—8
ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 50
ΤΗΛ.: 274-124 — Οἰκίας 274-123
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει

ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
χειρ. οδοντιατρος
ακτινογραφιες
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 24-ΚΑΝΑΚΑΡΗ-ΤΗΛ: 223.746
ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΠΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙ

ΑΝΔΡ. Γ. ΣΚΑΝΑΒΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ — ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Εἰδικευθεὶς ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὰς Ἰατρικὰς Σχολὰς CARDIFF καὶ MANCHESTER ΑΓΓΛΙΑΣ
Δέχεται καθημερινῶς 10—1 καὶ 5.30—8 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει πλὴν Σαββάτου ἀπογεύματος
ΑΡΑΤΟΥ 17—19 (Πλατεῖα Ὄλγας)
ΤΗΛΕΦ. Ἰατρείου καὶ οἰκίας 220-520

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»
ΜΟΝΑΔΑ ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΝΕΦΡΟΥ
& ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
Δ^ΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΤΡΙΓΚΑ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΝΕΦΡΟΛΟΓΟΥ — ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 3
ΤΗΛΕΦ ΙΑΤΡΟΥ 270-917
ΑΣΘΕΝΩΝ 270-939
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ ΚΛΙΝΙΚΗΣ: 222230—31—32—33

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΘ. ΓΚΟΦΑΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του
Κολοκοτρώνη 25 - Κορίνθου
Τηλεφ. 276-656

ΤΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚ